

Официален вестник L 147

на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 52
10 юни 2009 г.

Съдържание

II Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително

РЕШЕНИЯ

Съвет

2009/430/ЕО:

★ Решение на Съвета от 27 ноември 2008 година за сключване на Конвенция относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела	1
Конвенция относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела	5

Поправки

★ Протокол за поправка на Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Лугано на 30 октомври 2007 г. (ОВ L 339, 21.12.2007 г.)	44

II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 27 ноември 2008 година

за сключване на Конвенция относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

(2009/430/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) във връзка с член 300, параграф 2, първа алинея и параграф 3, втора алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

(1) На 16 септември 1988 г. държавите-членки на Европейските общности подписаха международно споразумение с Република Исландия, Кралство Норвегия и Конфедерация Швейцария относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽²⁾ („Конвенцията от Лугано“), като по този начин разшириха приложението на разпоредбите на Конвенцията от 27 септември 1968 г. със същия предмет ⁽³⁾ („Брюкселската конвенция“) към Исландия, Норвегия и Швейцария.

⁽¹⁾ Одобрение от 18 ноември 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Конвенция относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 319, 25.11.1988 г., стр. 9).

⁽³⁾ Брюкселска конвенция относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 299, 31.12.1972 г., стр. 32). (Консолидирана версия в ОВ C 27, 26.1.1998 г., стр. 1).

(2) През 1998—1999 г. в рамките на *ad hoc* работна група, в която участваха и Исландия, Норвегия и Швейцария, започнаха преговори за преразглеждане на Брюкселската конвенция и Конвенцията от Лугано. Резултат от тези преговори е приемането на проект за конвенция, изготвен от работната група и одобрен от Съвета на заседанието му от 27 и 28 май 1999 г.

(3) Последващите преговори в рамките на Съвета въз основа на посочения текст доведоха до приемането на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽⁴⁾, с което разпоредбите на Брюкселската конвенция бяха осъвременени и системата за признаване и изпълнение стана по-бърза и по-ефективна.

(4) Предвид паралелизма между правните режими на Брюкселската конвенция и Конвенцията от Лугано по отношение на компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела нормите на Конвенцията от Лугано следва да се приведат в съответствие с нормите на Регламент (ЕО) № 44/2001, за да се постигне едно и също ниво на обмен на съдебни решения между държавите-членки на ЕС и съответните държави от ЕАСТ.

⁽⁴⁾ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.

- (5) В съответствие с Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в прилагането на мерки по дял IV от Договора за създаване на Европейската общност. Ето защо, за да се прилагат разпоредбите на Конвенцията от Лугано за Дания, Дания следва да участва като договаряща се страна по нова конвенция със същия предмет.
- (6) С решение от 27 септември 2002 г. Съветът оправомощи Комисията да започне преговори с оглед приемането на нова Конвенция от Лугано относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.
- (7) Комисията договори такава конвенция от името на Общността с Исландия, Норвегия, Швейцария и Дания. Конвенцията бе подписана от името на Общността на 30 октомври 2007 г. в съответствие с Решение 2007/712/ЕО на Съвета ⁽¹⁾, при условие сключването ѝ на по-късна дата.
- (8) При приемането на Решение 2007/712/ЕО Съветът постигна съгласие да разгледа в рамките на обсъжданията по сключването на новата Конвенция от Лугано възможността за формулиране на декларация съгласно член II, параграф 2 от протокол I към конвенцията. Общността следва да направи тази декларация при сключването на конвенцията.
- (9) По време на преговорите Общността пое задължение да направи декларация при ратифицирането на конвенцията, в която да заяви, че при изменението на Регламент (ЕО) № 44/2001 тя ще уточни обхвата на член 22, параграф 4 от същия регламент, за да се вземе предвид свързаната с него съдебна практика на Съда на Европейските общности по отношение на производствата по регистрация или валидност на правата на интелектуална собственост, и така да се осигури паралелност на разпоредбите му с член 22, параграф 4 от конвенцията. Във връзка с това следва да бъдат взети предвид резултатите от оценката на прилагането на Регламент (ЕО) № 44/2001.

- (10) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство и Ирландия участват в приемането и прилагането на настоящото решение.
- (11) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, Дания не участва в приемането на настоящото решение, не е обвързана от него, нито с неговото прилагане.
- (12) Конвенцията следва да бъде сключена,

РЕШИ:

Член 1

Одобрява се от името на Европейската общност сключването на Конвенцията относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, която ще замени Конвенцията от Лугано от 16 септември 1988 г.

При депозирането на инструментите за ратифициране Общността прави декларации, изложени в приложения I и II към настоящото решение.

Текстът на конвенцията е приложен към настоящото решение.

Член 2

С настоящото се упълномощава председателят на Съвета да определи лицето или лицата, оправомощени да депозират от името на Общността инструмента за ратифициране в съответствие с член 69, параграф 2 от конвенцията.

Съставено в Брюксел на 27 ноември 2008 година.

За Съвета
Председател
M. ALLIOT-MARIE

⁽¹⁾ Решение 2007/712/ЕО на Съвета от 15 октомври 2007 г. за подписване от името на Европейската общност на Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 339, 21.12.2007 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ

„Европейската общност декларира, че при изменението на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, тя възнамерява да уточни обхвата на член 22, параграф 4 от същия регламент, за да се вземе предвид свързаната с него съдебна практика на Съда на Европейските общности по отношение на производствата по регистрация или валидност на правата на интелектуална собственост, и така да се осигури паралелност на разпоредбите му с член 22, параграф 4 от конвенцията, като при това вземе предвид резултатите от оценката на прилагането на Регламент (ЕО) № 44/2001.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

**ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН II, ПАРАГРАФ 2 ОТ ПРОТОКОЛ 1
КЪМ КОНВЕНЦИЯТА**

„Европейската общност декларира, че освен в трите държави, вече посочени в приложение IX към конвенцията, производствата, посочени в член 6, параграф 2 и член 11, не могат да бъдат използвани в следните държави-членки: Естония, Латвия, Литва, Полша и Словения.

В съответствие с член 77, параграф 2 от конвенцията към постоянния комитет, създаден съгласно член 4 от протокол 2 към конвенцията, непосредствено след влизането в сила на конвенцията следва да се отправи искане да бъде изменено приложение IX към нея, както следва:

„ПРИЛОЖЕНИЕ IX

Държавите и правилата, посочени в член II от протокол 1, са следните:

- Германия: членове 68, 72, 73 и 74 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung*) относно призоваване на трети страни,
 - Естония: член 214, параграфи 3 и 4 и член 216 от Гражданския процесуален кодекс (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) относно призоваване на трети страни,
 - Латвия: членове 78, 79, 80 и 81 от Гражданския процесуален закон (*Civilprocesa likums*) относно призоваване на трети страни,
 - Литва: член 47 от Гражданския процесуален кодекс (*Civilinio proceso kodeksas*),
 - Унгария: членове 58—60 от Гражданския процесуален кодекс (*Polgári perrendtartás*) относно призоваване на трети страни,
 - Австрия: член 21 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung*) относно призоваване на трети страни,
 - Полша: членове 84 и 85 от Гражданския процесуален кодекс (*Kodeks postępowania cywilnego*) относно призоваване на трети страни (*przypozwanie*),
 - Словения: член 204 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*) относно призоваване на трети страни,
 - Швейцария, по отношение на тези кантони, чиито приложим граждански процесуален кодекс не предвижда компетентността, посочена в член 6, параграф 2 и член 11 от конвенцията: съответните разпоредби относно призоваване на трети страни (*litis denuntiatio*) от приложимия граждански процесуален кодекс.““
-

КОНВЕНЦИЯ**относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела****ПРЕАМБЮЛ**

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ ПО НАСТОЯЩАТА КОНВЕНЦИЯ,

РЕШЕНИ да укрепят правната защита на лицата, установени на техните територии,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че за тази цел е необходимо да се определи международната компетентност на съдилищата, да се улесни признаването и да се въведе ускорена процедура за гарантиране на прилагането на съдебни решения, автентични инструменти и съдебни спогодби,

КАТО ОСЪЗНАВАТ връзките помежду им, които са утвърдени в икономическата област от споразуменията за свободна търговия, сключени между Европейската общност и определени държави от Европейската асоциация за свободна търговия,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД:

- Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, изменена с конвенциите за присъединяване при последователните разширявания на Европейския съюз,
- Конвенцията от Лугано от 16 септември 1988 г. относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, която разширява прилагането на правилата на Брюкселската конвенция от 1968 г. за определени държави членки на Европейската асоциация за свободна търговия,
- Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, който замени горепосочената Брюкселска конвенция,
- Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписано в Брюксел на 19 октомври 2005 г.,

УБЕДЕНИ, че разширяването на прилагането на принципите, предвидени в Регламент (ЕО) № 44/2001 по отношение на договарящите се страни по настоящата конвенция ще задълбочи правното и икономическото сътрудничество,

В ЖЕЛАНИЕТО СИ ДА гарантират колкото се може по-уеднаквено тълкуване на настоящия инструмент,

РЕШИХА в този дух да сключат настоящата конвенция, и

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I**ОБХВАТ****Член 1**

1. Настоящата конвенция се прилага по отношение на граждански и търговски дела независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Тя не обхваща данъчни, митнически или административни дела.
2. Настоящата конвенция не се прилага по отношение на:
 - а) гражданското състояние, правоспособността и дееспособността на физическите лица, имуществените права, произтичащи от брачни правоотношения, завещания и наследяване;

- б) производствата, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордатите и аналогичните производства;
 - в) социалното осигуряване;
 - г) арбитража.
3. По смисъла на настоящата конвенция под термина „държава, обвързана по настоящата конвенция“ се разбира всяка държава, която е договаряща се страна по настоящата конвенция или държава-членка на Европейската общност. Това може да означава също и Европейската общност.

ДЯЛ II

КОМПЕТЕНТНОСТ

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 2

1. При спазване на разпоредбите на настоящата конвенция исковете срещу лицата, които имат местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава.
2. Лица, които не са граждани на държава, обвързана по настоящата конвенция, в която имат местоживее, се подчиняват на правилата за компетентност, които са приложими по отношение на гражданите на тази държава.

Член 3

1. Срещу лица, които имат местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, могат да бъдат предявявани искове в съдилищата на друга държава, обвързана по настоящата конвенция, само по силата на правилата, установени в раздели от 2 до 7 от настоящия дял.
2. По-специално правилата за национална компетентност, установени в приложение I, няма да се прилагат в техен ущърб.

Член 4

1. Ако ответникът няма местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, компетентността на съдилищата на всяка държава, обвързана по настоящата конвенция, при спазване на разпоредбите на членове 22 и 23, ще се определя от правото на тази държава.
2. По отношение на такъв ответник всяко лице, което има местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, може независимо от неговото гражданство да се ползва в тази държава от действащите там правила за компетентност, и по-специално от тези, уточнени в приложение I, по същия начин както гражданите на тази държава.

РАЗДЕЛ 2

Специална компетентност

Член 5

Срещу лице, което има местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, може да бъде предявен иск в друга държава, обвързана по настоящата конвенция:

1. а) по дела, свързани с договор: в съдилищата по мястото на изпълнение на въпросното задължение;
- б) за целите на настоящата разпоредба и освен ако не е договорено друго, мястото на изпълнение на въпросното задължение е:
 - в случая на продажба на стоки, мястото в държава, обвързана по настоящата конвенция, където стоките са доставени или е следвало да бъдат доставени съгласно договора;

- в случая на предоставяне на услуги, мястото в държава, обвързана по настоящата конвенция, където услугите са били предоставени или е трябвало да бъдат предоставени съгласно договора;
- в) ако не се прилага буква б), се прилага буква а);
2. по дела за издръжка:
- а) в съдилищата на мястото, където получаващият издръжката има местоживеее или обичайно пребиваване; или
- б) в съда, който според правото на съда е компетентен да разглежда производства относно гражданското състояние на лице, ако делото за издръжка е свързано с това производство, освен ако тази компетентност не се основава единствено на гражданството на една от страните; или
- в) в съда, който според правото на съда е компетентен да разглежда производства относно родителска отговорност, ако делото за издръжка е свързано с това производство, освен ако тази компетентност не се основава единствено на гражданството на една от страните;
3. по дела относно гражданска отговорност, *delict* или *quasi delict*, в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие;
4. по отношение на граждански иск за вреди или реституция вследствие на деяние, което води до наказателно производство, в съда, сезиран с това производство, доколкото този съд, съгласно своето право, е компетентен да разглежда граждански иски;
5. по отношение на спорове, произтичащи от дейността на клон, агенция или друг вид представителство в съдилищата на мястото, където се намират клонът, агенцията или представителството;
6. в качеството на учредител, доверителен собственик (trustee) или бенефициер на доверителна собственост (trust), създадена по силата на закон или писмен документ, или устно и доказана писмено в съдилищата на държава, обвързана по настоящата конвенция, където се намира доверителната собственост (trust);
7. по отношение на спор относно плащане на възнаграждение, искано във връзка със спасяване на товар или товар, в съда, в обсега на чиято компетентност:
- а) е бил задържан, с цел да се обезпечи това плащане, или
- б) е могъл да бъде задържан, но е дадена гаранция или друго обезпечение,
- при условие че настоящата разпоредба се прилага само ако се претендира, че ответникът има права върху товара или навлото или е имал такива права по време на спасяването им.

Член 6

Срещу лице с местоживеее в държава, обвързана по настоящата конвенция, може също така да бъде предявен иск:

1. когато то е един от множество ответници в съдилищата по местоживеее на всеки от тях, при условие че исковите са в такава тясна връзка, че е целесъобразно те да бъдат разгледани и разрешени заедно, за да се избегне рискът от постановяване на противоречиви съдебни решения, постановени в отделни производства;

2. като трета страна по дело за поръчителство или гаранция или в друго производство на трета страна в съда, сезиран с първоначалното дело, освен ако това дело е заведено единствено с цел това лице да бъде отклонено от компетентността на съда, който би бил компетентен по неговото дело;
3. по насрещен иск, произтичащ от същия договор или факти, на които се основава първоначалният иск, в съда, пред който е висящо първоначалното дело;
4. по дела във връзка с договор, ако процедурата може да се съчетае с процедура срещу същия ответник, по дела относно вещни права върху недвижими вещи в съда на държава, обвързана по настоящата конвенция, където е разположен имотът.

Член 7

Когато по силата на настоящата конвенция съд в държава, обвързана по настоящата конвенция, е компетентен за действия във връзка с отговорност, произтичаща от използването или дейността на кораб, този съд или който и да е друг съд, който по силата на националното право на тази държава е заместен за тази цел, също така ще е компетентен по отношение на иски за ограничаване на тази отговорност.

РАЗДЕЛ 3

Компетентност по дела във връзка със застраховане

Член 8

По дела във връзка със застраховане компетентността се определя от разпоредбите на настоящия раздел, без да се засягат разпоредбите на член 4 и член 5, параграф 5.

Член 9

1. Срещу застраховател с местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, може да бъде предявен иск:
 - а) в съдилищата на държавата, където има местоживее, или
 - б) в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, в случай на процесуални действия, извършени от притежателя на полицата, застрахования или ползвателя, в съдилищата по мястото, където ищецът има местоживее, или
 - в) ако той е съзастраховател, в съдилищата на държава, обвързана по настоящата конвенция, в която е предявен иск срещу основния застраховател.
2. Застраховател, който няма местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, но има клон, агенция или друго представителство в една от държавите, обвързани по настоящата конвенция, по отношение на спорове, произтичащи от дейността на клона, агентството или представителството, ще се счита, че има местоживее в тази държава.

Член 10

По отношение на застраховка за отговорност или застраховка на недвижима собственост срещу застрахователя може наред с това да бъде предявен иск в съдилищата, където е настъпило вредоносното събитие. Същото се прилага и ако движимо и недвижимо имущество се покрива от една и съща застрахователна полица, и двете са неблагоприятно засегнати от едно и също случайно събитие.

Член 11

1. По отношение на застраховка за отговорност застрахователят също така може, ако законът на съда го позволява, да бъде призован по дело, което увредената страна е предприела срещу застрахования.
2. Членове 8, 9 и 10 се прилагат по отношение на иски, предявени от увредената страна пряко срещу застрахователя, когато такива преки иски са разрешени.
3. Ако правото, приложимо спрямо такива преки иски, предвижда, че притежателят на полицата или застрахованият могат да бъдат присъединени като страни по делото, същият съд е компетентен по отношение на тях.

Член 12

1. Без да се засяга разпоредбата на член 11, параграф 3, застрахователят може да започне дело само в съдилищата на държава, обвързана по настоящата конвенция, в която ответникът има местоживее, независимо дали той се явява притежател на полицата, застрахован или бенефициер.
2. Разпоредбите на настоящия раздел не засягат правото да се предяви насрещен иск в съда, в който в съответствие с настоящия раздел е висящо основното дело.

Член 13

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение:

1. което е сключено след възникване на спора, или
2. което допуска притежателят на полицата, застрахованият или бенефициерът да започнат дело в съдилища, различни от тези, посочени в настоящия раздел, или
3. което е сключено между притежател на полица и застраховател, ако и двамата по време на сключване на договора имат местоживее или обичайно пребиваване в една и съща държава, обвързана по настоящата конвенция, и което споразумение предоставя компетентност на съдилищата на тази държава, дори ако вредоносното събитие се случи в чужбина, при условие че това споразумение не противоречи на законодателството на тази държава, или
4. което е сключено с притежател на полица, който няма местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, освен дотолкова, доколкото застраховката е задължителна или е относно недвижима собственост в държава, обвързана по настоящата конвенция, или
5. което се отнася до договор за застраховка дотолкова, доколкото покрива един или повече от рисковете, посочени в член 14.

Член 14

Рисковете, посочени в член 13, точка 5, са следните:

1. всякаква загуба или вреда на:
 - а) морски кораби, инсталации, разположени край бреговете или в открито море, или въздухоплавателно средство, произтичащи от рискове, които са във връзка с използването им за търговски цели;
 - б) транзитни стоки, различни от багажа на пътниците, когато транзитът се състои или включва товар на такива кораби или въздухоплавателни средства;
2. всякаква отговорност, различна от тази за телесна повреда на пътници или загуба или увреждане на багажа им:
 - а) произтичаща от използването или дейността на кораби, инсталации или въздухоплавателни средства, както са посочени в точка 1, буква а), доколкото по отношение на последните законодателството на държавата, обвързана по настоящата конвенция, в която е регистрирано въздухоплавателното средство, не забранява клаузи за предоставяне на компетентност срещу такива рискове;
 - б) за загуба или повреда, причинени от транзитни стоки, както са описани в точка 1, буква б);
3. всякаква финансова загуба във връзка с използването или дейността на кораби, инсталации или въздухоплавателни средства, както са посочени в точка 1, буква а), и по-специално загуба на редовен или чартърен товар;

4. всякакъв риск или интерес във връзка с някои от тези, посочени в точки 1—3;
5. независимо от точки 1—4, всякакви големи рискове.

РАЗДЕЛ 4

Компетентност при потребителски договори

Член 15

1. По отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице потребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия, компетентността се определя от разпоредбите в настоящия раздел, без да се засягат разпоредбите на член 4 и член 5, параграф 5, ако:

- а) се отнася за договор за продажба на стоки на изплащане чрез вноски на кредит, или
- б) се отнася за договор за заем, изплатим на части, или за някаква друга форма на кредит, предоставен за финансиране на продажбата на стоки, или
- в) във всички останали случаи, договърът е сключен с лице, което извършва търговски или професионални дейности в държава, обвързана по настоящата конвенция, където потребителят има местоживееие, или който с всички средства насочва дейностите си към тази държава или към няколко държави, включително тази държава, и договърът попада в обхвата на тези дейности.

2. Когато потребител сключи договор със страна, която не е с местоживееие в държава, обвързана по настоящата конвенция, но има клон, агенция или друго представителство в някоя от държавите, обвързани по настоящата конвенция, тази страна по отношение на спорове, възникнали от дейността на този клон, агенция или представителство, ще се счита с местоживееие в тази държава.

3. Настоящият раздел няма да се прилага по отношение на договор за транспорт, различен от договора, който в цената си включва предоставяието на комбинация от пътуване и настаняване.

Член 16

1. Потребител може да заведе дело срещу другата страна по договора или в съдилищата на държава, обвързана по настоящата конвенция, в която тази страна има местоживееие, или в съдилищата по мястото, където има местоживееие потребителят.

2. Другата страна по договора може да заведе дело срещу потребител от другата страна по договора само в съдилищата на държавата, обвързана по настоящата конвенция, където има местоживееие потребителят.

3. Настоящият член не засяга правото да се предяви насрещен иск в съда, пред който в съответствие с настоящия раздел е висящ първоначалният иск.

Член 17

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение:

1. което е сключено след възникване на спора, или
2. което допуска потребителят да започне дело в съдилища, различни от тези, посочени в настоящия раздел, или
3. което е сключено между потребителя и другата страна по договора, и двамата от които по времето на сключване на договора са имали местоживееие или обичайно пребиваване в една и съща държава, обвързана по настоящата конвенция, и което предоставя компетентност на съдилищата на тази държава, при условие че това споразумение не противоречи на законодателството на тази държава.

РАЗДЕЛ 5

Компетентност при индивидуални трудови договори

Член 18

1. По дела във връзка с индивидуални трудови договори компетентността се определя от разпоредбите на настоящия раздел, без да се засягат разпоредбите на член 4 и член 5, параграф 5.
2. Когато заето лице сключи индивидуален трудов договор с работодател, който няма местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, но има клон, агенция или друго представителство в някоя от държавите, обвързани по настоящата конвенция, работодателят по отношение на спорове, възникнали във връзка с дейността на клона, агенцията или представителството, ще се счита, че има местоживее в тази държава.

Член 19

Срещу работодател с местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, може да бъде предявен иск:

1. в съдилищата на държавата, където има местоживее; или
2. в друга държава, обвързана по настоящата конвенция:
 - а) в съдилищата по мястото, където работодателят обичайно осъществява дейността си или в съдилищата по мястото, където последно е осъществявал дейност; или
 - б) ако зетото лице не осъществява обичайно или не е осъществявало обичайно дейността си в никоя държава, в съдилищата по мястото, където дейността, за която е наето зетото лице, е разположена или е била разположена.

Член 20

1. Работодател може да започне дело само в съдилищата на държавата, обвързана по настоящата конвенция, където работникът или служителът имат местоживее.
2. Разпоредбите на настоящия раздел не засягат правото да се предяви насрещен иск в съда, в който в съответствие с настоящия раздел е висящо основното дело.

Член 21

Разпоредбите на настоящия раздел могат се дерогират само със споразумение за предоставяне на компетентност:

1. което е сключено след възникване на спора; или
2. което допуска зетото лице да заведат дело в съдилища, различни от тези, посочени в настоящия раздел.

РАЗДЕЛ 6

Исключителна компетентност

Член 22

Следните съдилища ще притежават изключителна компетентност независимо от местоживееето:

1. по дела, които имат за предмет вещни права върху недвижим имот или договор за наем на недвижим имот, съдилищата на държавата, обвързана по настоящата конвенция, където е разположен имотът.

Въпреки това, по дела, които имат за предмет договор за наем на недвижим имот, сключен за временно ползване за максимален срок от шест последователни месеца, са компетентни съдилищата на държавата, обвързана по настоящата конвенция, където има местоживеее ответникът, при условие че наемателят е физическо лице и че наемодателят и наемателят имат местоживеее в една и съща държава, обвързана по настоящата конвенция;

2. по дела, които имат за предмет действителност на създаването, недействителност или прекратяване на търговски дружества или други юридически лица или сдружения на физически или юридически лица, или действителността на решения на техните органи, съдилищата на държавата, обвързана по настоящата конвенция, в която има седалище търговското дружество, юридическото лице или сдружението. За да се определи това седалище, съдът прилага своите правила на международното частно право;
3. по дела, които имат за предмет действителността на вписванията в публични регистри, съдилищата на държавата, обвързана по настоящата конвенция, където се води регистърът;
4. по дела във връзка с регистрацията или действителността на патенти, марки, дизайни или други подобни права, за които се изисква да бъдат депозирани или регистрирани, независимо дали за това е предявен иск или въпросът е повдигнат инцидентно, съдилищата на държавата, обвързана по настоящата конвенция, в която е подадена заявка за депозиране или регистрацията, или депозирането или регистрацията са извършени, или се смятат за извършени съгласно инструмент на Общността или по силата на международна конвенция.

Без да се засяга компетентността на Европейската патентна служба по силата на Конвенцията за предоставяне на европейски патенти, подписана в Мюнхен на 5 октомври 1973 г., съдилищата на всяка държава, обвързана по настоящата конвенция, ще имат изключителна компетентност, независимо от местоживеенето, по дела във връзка с регистрацията или действителността на всеки европейски патент, предоставен на тази държава, независимо дали за това е предявен иск или въпросът е повдигнат инцидентно;
5. по дела във връзка с изпълнението на съдебни решения, съдилищата на държава, обвързана по настоящата конвенция, в която съдебното решение е било или трябва да бъде изпълнено.

РАЗДЕЛ 7

Пророгация на компетентност

Член 23

1. Ако една или повече страни, които имат местоживеене в държава, обвързана по настоящата конвенция, са се договорили, че съд или съдилищата на държава, обвързана по настоящата конвенция, са компетентни за разрешаване на всякакви спорове, които са възникнали или които могат да възникнат във връзка с определено правоотношение, този съд или тези съдилища имат компетентност. Тази компетентност е изключителна, освен ако страните не са уговорили друго. Споразумението за предоставяне на компетентност се сключва:
 - а) писмено или устно, потвърдено с писмени доказателства, или
 - б) във форма, която е съобразена с практиките, които страните са установили помежду си, или
 - в) в международната търговия, във форма, която е съобразена с обичая, който страните познават или е трябвало да познават и който в тази търговска дейност е широкоизвестен на страните и редовно се съблюдава от страните по договори от вида, приложим в конкретната търговска дейност.
2. Всяко общуване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението е равностойно на „писмена форма“.
3. Когато се сключи такова споразумение между страни, никоя от които няма местоживеене в държава, обвързана по настоящата конвенция, съдилищата на други държави, обвързани по настоящата конвенция, не са компетентни по отношение на споровете им, освен ако съдът или съдилищата, които са избрани, са отказали от компетентност.
4. Съдът или съдилищата на държава, обвързана по настоящата конвенция, на които е предоставена компетентност чрез акт за учредяване на доверителна собственост (trust), имат изключителна компетентност по всяко дело, заведено срещу учредител, доверителен собственик (trustee) или бенефициер, ако става дума за отношенията между тези лица или за техните права или задължения във връзка с доверителната собственост (trust).
5. Споразумения или разпоредби на акт за учредяване на доверителна собственост (trust), с който се предоставя компетентност, нямат правно действие, ако противоречат на членове 13, 17 или 21, или съдилищата, чиято компетентност те претендират да изключат, имат изключителна компетентност по силата на член 22.

Член 24

Извън компетентността, която произтича от други разпоредби на настоящата конвенция, компетентен е този съд на държава, обвързана по настоящата конвенция, пред който се яви ответникът. Това правило не се прилага, когато ответникът се явява, за да оспори компетентността на съда, или когато друг съд има изключителна компетентност по силата на член 22.

РАЗДЕЛ 8**Проверка на компетентността и допустимостта****Член 25**

Когато съд на държава, обвързана по настоящата конвенция, е сезиран с иск, който основно засяга дело, по отношение на което съдилищата на друга държава, обвързана по настоящата конвенция, имат изключителна компетентност по силата на член 22, той служебно прогласява, че не е компетентен.

Член 26

1. Когато срещу ответник с местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, е предявен иск в съд на друга държава, обвързана по настоящата конвенция, и той не се яви в своя защита, съдът служебно прогласява, че не е компетентен, освен ако компетентността му произтича от разпоредбите на настоящата конвенция.

2. Съдът спира разглеждането на делото дотогава, докато не бъде доказано, че ответникът е могъл да получи документа за образуване на производство или равностоен документ в срок, достатъчен да му позволи да организира защитата си, или че са били предприети всички необходими стъпки за тази цел.

3. Разпоредбите на параграф 2, член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. относно връчването в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански и търговски дела се прилагат, ако документът за образуване на производството или равностойният документ трябва да се предадат от една държава, обвързана по настоящата конвенция, в друга съгласно настоящата конвенция.

4. Държавите-членки на Европейската общност, които са обвързани по Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета или по Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно връчването на съдебни и извънсъдебни документи по граждански и търговски дела, подписано в Брюксел на 19 октомври 2005 г., прилагат в отношенията помежду си разпоредбите на член 19 от посочения регламент, ако документът, с който се образува производството, или друг равностоен документ е трябвало да бъде предаден съгласно посочения регламент или посоченото споразумение.

РАЗДЕЛ 9**Висящ процес (*lis pendens*) — свързани иски****Член 27**

1. Когато дела с един и същи предмет и между същите страни са заведени в съдилищата на различни държави, обвързани по настоящата конвенция, всеки друг съд, различен от първия сезиран, спира разглеждането на делото служебно, докато бъде установена компетентността на първия сезиран съд.

2. Когато бъде установена компетентността на първия сезиран съд, всеки друг съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на този съд.

Член 28

1. Когато свързани иски са висящи пред съдилища от различни държави, обвързани по настоящата конвенция, всеки съд, различен от първия сезиран съд, може да спре разглеждането на делото.

2. Когато тези иски са висящи на първа инстанция, всеки съд, различен от първия сезиран съд, може също така, по молба на една от страните да се откаже от компетентност, ако първият сезиран съд е компетентен по отношение на въпросните иски и правото му допуска тяхното обединяване.

3. За целите на настоящия член исковите се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства.

Член 29

Когато действията се предприемат в рамките на изключителната компетентност на няколко съдилища, всеки друг съд, различен от първоначално сезирания, ще отхвърля компетентността си в полза на този съд.

Член 30

За целите на настоящия раздел съдът ще се счита за сезиран:

1. в момента, когато документът за образуване на производството или равностоен документ е внесен в съда, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да се осъществят действия по отношение на ответника, или
2. ако документът трябва да бъде връчен, преди да е внесен в съда, в момента, когато е получен от отговорната за връчването служба, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да внесе документа в съда.

РАЗДЕЛ 10**Временни, включително охранителни мерки****Член 31**

Може да бъде подадено заявление пред съдилищата на държава, обвързана по настоящата конвенция, за такива временни, включително охранителни мерки, каквито съществуват съгласно законодателството на тази държава, дори ако съгласно настоящата конвенция съдилищата на друга държава, обвързана по настоящата конвенция, са компетентни по съществото на делото.

ДЯЛ III**ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ****Член 32**

За целите на настоящата конвенция „съдебно решение“ означава всякакво съдебно решение, постановено от съд или правораздавателен орган на държава, обвързана по настоящата конвенция, както и да се нарича съдебното решение, включително декрет, разпореждане, решение или заповед за изпълнение, както и определенията за разходите или разносните от служител на съда.

РАЗДЕЛ 1**Признаване****Член 33**

1. Съдебно решение, което е постановено в държава, обвързана по настоящата конвенция, се признава в другата държава, обвързана по настоящата конвенция, без да се изисква каквато и да е специална процедура.
2. Всяка заинтересована страна, която изисква признаването на съдебно решение като основен въпрос при спор, може в съответствие с процедурите, установени в раздели 2 и 3 от настоящия дял, да поиска решение, с което да се признае съдебното решение.
3. Ако изходът на дело в съд на държава, обвързана по настоящата конвенция, зависи от произнасянето по инцидентно възникнал въпрос, този съд е компетентен по отношение на този въпрос.

Член 34

Съдебното решение не се признава:

1. ако признаването явно противоречи на публичната политика в държавата, в която се иска признаване;
2. когато то е постановено в отсъствие на страната, ако на ответника не е връчен документът за образуване на производството или равностоен документ в достатъчен срок, за да има възможност да организира защитата си, освен ако ответникът не е успял да започне дело за оспорване на съдебното решение, когато е било възможно да стори това;
3. ако то противоречи на съдебно решение, постановено по спор между същите страни в държавата, в която се иска признаване;

4. ако то противоречи на по-рано постановено съдебно решение, постановено в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, или в трета държава по същия предмет и между същите страни, при условие че по-ранното съдебно решение отговаря на условията, необходими за признаването му в сезираната държава.

Член 35

1. Освен това съдебно решение не се признава, ако то противоречи на раздели 3, 4 или 6 от дял II, както и в случаите, предвидени в член 68. Признаването на съдебното решение не може да бъде отказано в случаите, предвидени в член 64, параграф 3 или член 67, параграф 4.
2. При проверката на основанията за компетентността, посочена в предходния параграф, съдът или органът, който е сезиран, е обвързан от фактическите констатации, на основата на които съдът на държавата по произход е определил своята компетентност.
3. При спазване на параграф 1 не може да бъде преразглеждана компетентността на съда на държавата по произход. Критерият за публична политика, посочен в член 34, параграф 1, не може да се прилага по отношение на правилата относно компетентността.

Член 36

При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане по същество на чуждестранно съдебно решение.

Член 37

1. Съд на държава, обвързана по настоящата конвенция, в който се иска признаване на съдебно решение, постановено в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, може да спре разглеждането на делото, ако срещу съдебното решение е внесена обикновена жалба.
2. Съд на държава, обвързана по настоящата конвенция, в която се иска признаване на съдебно решение, постановено в Ирландия или в Обединеното кралство, може да спре разглеждането на делото, ако изпълнението е прекратено в държавата по произход, поради обжалване.

РАЗДЕЛ 2

Изпълнение

Член 38

1. Съдебно решение, постановено в държава, обвързана по настоящата конвенция, и подлежащо на изпълнение в тази държава, се изпълнява в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, когато по искане на всяка заинтересована страна то бъде обявено за изпълнимо там.
2. При все това в Обединеното кралство такова съдебно решение се изпълнява в Англия и Уелс, в Шотландия или Северна Ирландия, когато по искане на всяка заинтересована страна то е било вписано за изпълнение в съответната част от територията на Обединеното кралство.

Член 39

1. Молбата се подава пред съда или компетентния орган, посочен в списъка в приложение II.
2. Местната компетентност се определя според местоживеенето на страната, срещу която се иска изпълнение, или според мястото на изпълнение.

Член 40

1. Процедурата за подаване на молба се урежда от законодателството на държавата, в която се иска изпълнението.
2. Молителят трябва да посочи съдебен адрес за връчване в съдебния район на съда, до който е подадена молбата. При все това, ако законодателството на държавата, където се иска изпълнение, не предвижда посочването на такъв адрес, молителят определя процесуален представител.
3. Към молбата се прилагат документите, посочени в член 53.

Член 41

Съдебното решение се обявява за изпълнимо веднага след завършване на формалностите по член 53, без да се прави преразглеждане по членове 34 и 35. Страната, по отношение на която се иска изпълнение, няма право на този етап от производството да прави изявления по молбата.

Член 42

1. Решението по молбата за декларация за изпълнимост се съобщава незабавно на молителя в съответствие с процедурата, установена от законодателството на държавата, където се иска изпълнение.
2. Декларацията за изпълнимост се връчва на страната, срещу която се иска изпълнение, заедно със съдебното решение, ако то все още не е било връчено на тази страна.

Член 43

1. Решението по молбата за декларация за изпълнимост може да се обжалва от всяка от страните.
2. Жалбата се внася пред съда, посочен в списъка в приложение III.
3. Жалбата се разглежда в съответствие с процесуалните правила за състезателните производства.
4. Ако страната, срещу която се иска изпълнение, не се яви пред съда, сезиран с жалба, повдигната от молителя, се прилага член 26, параграфи от 2 до 4, дори когато страната, срещу която се иска изпълнение, няма местоживее в някоя от държавите, обвързани по настоящата конвенция.
5. Жалба срещу декларацията за изпълнимост се внася до един месец от връчването на декларацията. Ако страната, срещу която се иска изпълнение, има местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, различна от тази, в която е издадена декларацията за изпълнимост, срокът за обжалване е два месеца и тече от датата на връчването, било лично на страната, или по нейното местоживее. Не се допуска удължаване на срока поради голяма отдалеченост.

Член 44

Решението, постановено по жалбата, може да бъде обжалвано по реда, посочен в приложение IV.

Член 45

1. Съдът, пред който е подадена жалбата съгласно член 43 или 44, отказва или отменя декларация за изпълнимост само на някое от основанията, посочени в членове 34 и 35. Той произнася решението си незабавно.
2. При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане на чуждестранно съдебно решение по същество.

Член 46

1. Съдът, пред който е подадена жалбата по член 43 или 44, по искане на страната, срещу която се иска изпълнение, може да спре производството, ако срещу съдебното решение в държавата по произход е подадена обикновена жалба или ако все още не е изтекъл срокът за подаване на такава жалба; в последния случай съдът може да посочи срока, в рамките на който трябва да се подаде жалбата.
2. Когато съдебното решение е постановено в Ирландия или Обединеното кралство, всяка форма на обжалване, предвидена в държавата по произход, ще се счита за обикновена жалба за целите на параграф 1.
3. Съдът може да постанови изпълнението и в зависимост от даване на обезпечение, определено от него.

Член 47

1. Когато съдебно решение трябва да бъде признато в съответствие с настоящата конвенция, нищо не възпрепятства молителя да се възползва от временни, включително охранителни мерки в съответствие със законодателството на сезираната държава, без да се изисква декларацията за изпълнимост по член 41.
2. Декларацията за изпълнимост съдържа в себе си оправомощаване да се предприемат всякакви охранителни мерки.
3. По време на срока за обжалване съгласно член 43, параграф 5 на декларацията за изпълнимост и произнасяне по жалбата, не могат да се предприемат никакви други мерки за изпълнение освен охранителни срещу имуществото на страната, срещу която се иска изпълнение.

Член 48

1. Когато чуждестранно съдебно решение е постановено по отношение на няколко дела и декларацията за изпълнимост не може да бъде издадена за всички от тях, съдът или компетентният орган я издава за едно или повече от тях.
2. Молител може да изисква декларация за изпълнимост и само по отношение на части от съдебно решение.

Член 49

Чуждестранно съдебно решение, с което се нарежда периодично плащане посредством глоби, е изпълнимо в държавата, където се иска изпълнение, само ако размерът на плащането е бил окончателно определен от съдилищата на държавата по произход на съдебното решение.

Член 50

1. Молител, който в държавата по произход се е възползвал от цялостна или частична правна помощ или е бил освободен от разходи или разноски, има право в производството, посочено в настоящия раздел, да се ползва от най-благоприятната правна помощ или от най-голямото освобождаване от разходи и разноски, които се предвиждат съгласно правото на сезираната държава.
2. При все това молител, който изисква прилагане на решение, постановено от административен орган в Дания, Исландия или Норвегия по отношение на издръжка може, в сезираната държава, да предяви ползите по параграф 1, ако представи декларация от датското, исландското или норвежкото Министерство на правосъдието, която да удостоверява, че той отговаря на икономическите изисквания за отпускане на пълна или частична правна помощ или освобождаване от разходи или разноски.

Член 51

Няма да се иска никакво обезпечение, гаранция или депозит, както и да са описани, от страната, която в една държава, обвързана по настоящата конвенция, моли за изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, въз основа на обстоятелството, че тя е чужд гражданин или че няма местоживеење или пребиваване в държавата, в която се иска изпълнение.

Член 52

В производството за издаване на декларация за изпълнимост в държавата, където се иска изпълнение, не може да се изискват каквито и да е такси, изчислени въз основа на цената на въпросния иск.

РАЗДЕЛ 3**Общи разпоредби****Член 53**

1. Една страна, която иска признаване или подава молба за декларация за изпълнимост, представя копие от съдебното решение, което отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му.
2. Страна, която кандидатства за декларация за изпълнимост, също така представя сертификата, посочен в член 54, без да се засяга член 55.

Член 54

Съдът или компетентния орган на държава, обвързана по настоящата конвенция, където е постановено съдебно решение, издава по искане на всяка заинтересована страна сертификат съгласно стандартния формуляр, посочен в приложение V към настоящата конвенция.

Член 55

1. Ако сертификатът, посочен в член 54, не бъде представен, съдът или компетентният орган може да укаже срок за представянето му или да приеме равносетен документ, или ако счита, че разполага с достатъчна информация преди това, може да не изиска представянето му.
2. Ако съдът или компетентният орган го изискват, се представя превод на документите. Преводът се завежда от лице, квалифицирано да направи това в една от държавите, обвързани по настоящата конвенция.

Член 56

Не се изисква легализация или друга подобна формалност по отношение на документите, посочени в член 53 или член 55, параграф 2, или по отношение на документ, който определя процесуален представител.

ДЯЛ IV

АВТЕНТИЧНИ ИНСТРУМЕНТИ И СЪДЕБНИ СПОГОДБИ

Член 57

1. Документ, който е формално съставен или регистриран като автентичен инструмент и има изпълнителна сила в някоя държава, обвързана по настоящата конвенция, се обявява за изпълним в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, по молба, направена в съответствие с процедурите, предвидени в член 38 и следващите. Съдът, пред който е подадена жалба съгласно член 43 или 44, отказва или отменя декларация за изпълнимост само ако изпълнението на инструмента явно противоречи на публичната политика в сезираната държава.
2. Договорености във връзка със задължения за издръжка, постигнати с административните органи или удостоверени от тях, също така се считат за автентични инструменти по смисъла на параграф 1.
3. Представеният инструмент трябва да отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му в държавата по произход.
4. Ако е подходящо, се прилага дял III, раздел 3. Компетентният орган в държавата, обвързана по настоящата конвенция, където е изготвен или регистриран автентичен инструмент, издава по искане на всяка заинтересована страна сертификат съгласно стандартния формуляр в приложение VI към настоящата конвенция.

Член 58

Спогодба, която е одобрена от съд в хода на делото и която е изпълнима в държава, обвързана по настоящата конвенция, където е сключена, е изпълнима в сезираната държава при същите обстоятелства като автентичните инструменти. Съдът или компетентният орган на държавата, обвързана по настоящата конвенция, където е одобрена съдебната спогодба, издава по искане на всяка заинтересована страна сертификат съгласно стандартния формуляр в приложение V към настоящата конвенция.

ДЯЛ V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 59

1. За да определи дали една страна има местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, чиито съдилища са сезирани по дело, съдът прилага вътрешното си право.
2. Ако една страна няма местоживее в държава, чиито съдилища са сезирани по дадено дело, тогава, за да се определи дали страната има местоживее в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, съдът прилага правото на тази държава-членка.

Член 60

1. За целите на настоящата конвенция търговско дружество или друго юридическо лице, или сдружение на физически и юридически лица има местоживее на мястото, където се намира неговото:

- а) седалище според устройствения акт; или
- б) централно управление; или
- в) основно място на стопанска дейност.

2. По отношение на Обединеното кралство и Ирландия „седалище според устройствения акт“ означава седалището по регистрация или когато няма такова седалище, мястото на вписване, или когато няма такова място, мястото, съгласно чието право е извършено създаването.

3. За да се определи дали доверителната собственост (trust) се намира в държава, обвързана по настоящата конвенция, чиито съдилища са сезирани по делото, съдът прилага своите правила за международно частно право.

Член 61

Без да се засягат по-благоприятни разпоредби на националното право, лица, които имат местоживее в държава, обвързана по настоящата конвенция, и които са преследвани в наказателните съдилища на друга държава, обвързана по настоящата конвенция, на която не са граждани, за престъпление, което не е извършено умишлено, могат да бъдат защитавани от квалифицирани лица, дори ако те не се явят лично. При все това сезираният съд по делото може да нареди лично явяване. В случай на неявяване съдебното решение, постановено по гражданското дело, без засегнатото лице да е могло да организира защитата си, не следва да бъде признавано или изпълнено в другата държава, обвързана по настоящата конвенция.

Член 62

За целите на настоящата конвенция понятието „съд“ включва всякакви органи, определени от държава, обвързана по настоящата конвенция, като компетентни по дела, попадащи в обхвата на настоящата конвенция.

ДЯЛ VI

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 63

1. Настоящата конвенция се прилага само по отношение на заведени съдебни производства, които са образувани по отношение на документи, официално съставени или вписани като автентични инструменти след влизането на същата в сила, в страната по произход, а в случаите, в които е необходимо признаване или изпълнение на решение или на автентични инструменти — в сезираната държава.

2. При все това, ако съдебното производство в държавата по произход е образувано преди влизането в сила на настоящата конвенция, съдебните решения, постановени след датата на влизане в сила, се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на дял III:

- а) ако производството в държавата по произход е образувано след влизането в сила на Конвенцията от Лугано от 16 септември 1988 г. както в държавата по произход, така и в сезираната държава;
- б) във всички други случаи, ако компетентността се основава на правила, които съответстват на предвидените или в дял II, или в конвенция, сключена между държавата по произход и сезираната държава, която е била в сила при образуване на производството.

ДЯЛ VII

ВРЪЗКА С РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 44/2001 НА СЪВЕТА И С ДРУГИ АКТОВЕ

Член 64

1. Настоящата конвенция не засяга прилагането от държавите-членки на Европейската общност на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, със съответните му изменения, както и на Конвенцията относно компетентността и изпълнението на решения по граждански и търговски дела, подписана в Брюксел на

27 септември 1968 г., и на Протокола за тълкуване на посочената конвенция от Съда на Европейските общности, подписан в Люксембург на 3 юни 1971 г., изменен с конвенциите за присъединяване към въпросната конвенция и към въпросния протокол от страна на държавите, присъединяващи се към Европейските общности, както и със Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписано в Брюксел на 19 октомври 2005 г.

2. При все това настоящата конвенция се прилага във всички случаи:

- а) по дела за компетентност, когато ответникът има местоживее на територията на държава, където се прилага настоящата конвенция, но не се прилагат актовете, посочени в параграф 1 от настоящия член, или в която съдилищата имат компетентност съгласно член 22 или 23 от настоящата конвенция;
- б) във връзка с висящ процес (*lis pendens*) или със свързани искове, посочени в членове 27 и 28, когато производствата са образувани съответно в държава, където се прилага настоящата конвенция, но не се прилагат актовете, посочени в параграф 1 от настоящия член, и в държава, където се прилага настоящата конвенция, както и актовете, посочени в параграф 1 от настоящия член;
- в) по дела за признаване и компетентност, когато или държавата по произход, или сезираната държава не прилага актовете, посочени в параграф 1 от настоящия член.

3. Освен на основанията, предвидени в дял III, признаване или изпълнение може да бъде отказано, ако основанието за компетентност, посочено в съдебното решение, е различно от това, предвидено от настоящата конвенция, а признаването или прилагането се иска по отношение на страна, която има местоживее в държава, в която се прилага настоящата конвенция, но не се прилагат актовете, посочени в параграф 1 от настоящия член, освен ако съдебното решение не може да бъде признато или изпълнено по силата на правна норма в сезираната държава.

Член 65

При спазване на разпоредбите на член 63, параграф 2 и членове 66 и 67 в отношенията между държавите, обвързани по настоящата конвенция, посочената конвенция заменя двустранните и многостранните споразумения, сключени между тях, относно същите дела като тези, за които се прилага настоящата конвенция. Заменят се конвенциите, посочени в приложение VII.

Член 66

1. Конвенциите, посочени в член 65, остават в сила по отношение на областите, спрямо които не се прилага настоящата конвенция.
2. Те остават в сила по отношение на постановени съдебни решения и официално изготвени документи или такива, които са регистрирани като автентични инструменти преди влизането в сила на настоящата конвенция.

Член 67

1. Настоящата конвенция не засяга действието на конвенции, по които са страни договарящите се страни и/или държавите, обвързани по настоящата конвенция, и които във връзка със специфични области уреждат компетентността или признаването и изпълнението на съдебни решения. Без да се засягат задълженията, произтичащи от други споразумения между някои от договарящите се страни, настоящата конвенция не възпира договарящите се страни да сключват подобни конвенции.
2. Настоящата конвенция не пречи на съд на държава, обвързана по настоящата конвенция, която е страна по конвенция, отнасяща се до специфична област, да се признае за компетентен по отношение на тази конвенция, дори когато ответникът е с местоживее в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, която не е страна по тази конвенция. Във всички случаи сезираният съд прилага член 26 от настоящата конвенция.
3. Съдебните решения, постановени в държава, обвързана по настоящата конвенция, от съд, който се е признавал за компетентен по отношение на конвенция, отнасяща се до специфична област, се признават и изпълняват в другите държави, обвързани по настоящата конвенция, в съответствие с дял III от настоящата конвенция.

4. Освен на основанията, предвидени в дял III, признаване или изпълнение може да бъде отказано, ако сезираната държава не е обвързана по конвенцията, отнасяща се до специфична област, и ако лицето, по отношение на което се иска признаване или изпълнение, има местоживее в тази държава, или ако сезираната държава е държава-членка на Европейската общност и съгласно конвенциите, които би следвало да бъдат сключени от Европейската общност, в която и да е от нейните държави-членки, освен ако съдебното решение не може да бъде признато или изпълнено по силата на правна норма в сезираната държава.

5. Когато конвенция, отнасяща се до специфична област, по която са страни както държавата по произход, така и сезираната държава, установява условия за признаване и изпълнение на съдебни решения, се прилагат тези условия. Във всички случаи могат да бъдат приложени разпоредбите на настоящата конвенция относно процедурата за признаване и изпълнение на съдебни решения.

Член 68

1. Настоящата конвенция не засяга споразуменията, по силата на които държавите, обвързани по настоящата конвенция, са се задължили преди влизането в сила на настоящата конвенция да не признават съдебни решения, издадени в други държави, страни по тази конвенция, срещу ответници, които имат местоживее или обичайно пребиваване в трета държава, когато в случаите, предвидени в член 4, съдебното решение би могло да се основава единствено на компетентността, определена в член 3, параграф 2. Без да се засягат задълженията, произтичащи от други споразумения между някои от договарящите се страни, настоящата конвенция не възпира договарящите се страни да сключват подобни конвенции.

2. При все това договаряща се страна не може да се задължи към трета държава да не признава съдебно решение, постановено в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, от съд, който основава своята компетентност на наличието в тази държава на недвижим имот, принадлежащ на ответника, или на конфискация от страна на ищеца на недвижим имот, които се намират там:

- а) ако искът е предявен, за да установи или защити правото на собственост или други вещни права върху този недвижим имот, за да установи правото на разпореждане или има за предмет други права, свързани с такъв имот, или
- б) ако недвижимият имот представлява обезпечение на задължение, което е предмет на делото по същество.

ДЯЛ VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 69

1. Конвенцията е открита за подписване от Европейската общност, Дания и държавите, които към момента на откриването за подписване са членки на Европейската асоциация за свободна търговия.

2. Настоящата конвенция подлежи на ратифициране от подписващите страни. Инструментите за ратификация се депозират във Федералния съвет на Швейцария, който е депозитар на настоящата конвенция.

3. В момента на ратифицирането договарящите се страни могат да подадат декларации в съответствие с членове I, II и III от протокол 1.

4. Конвенцията влиза в сила на първия ден от шестия месец след датата, на която Европейската общност и членка на Европейската асоциация за свободна търговия депозират техните инструменти за ратифициране.

5. Конвенцията влиза в сила по отношение на всяка друга страна на първия ден от третия месец след депозирането на инструментите ѝ за ратифициране.

6. Без да се засяга член 3, параграф 3 от протокол 2, настоящата конвенция заменя Конвенцията относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, съставена в Лугано на 16 септември 1988 г., считано от датата на влизането ѝ в сила в съответствие с параграфи 4 и 5 по-горе. Всякакви позовавания на Конвенцията от Лугано от 1988 г. в други актове следва да се смятат за позовавания на настоящата конвенция.

7. Що се отнася до взаимоотношенията между държавите-членки на Европейската общност и неевропейските територии, посочени в член 70, параграф 1, буква б), конвенцията заменя Конвенцията относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Брюксел на 27 септември 1968 г., и Протокола за тълкуване на посочената конвенция от Съда на Европейските общности, подписан в Люксембург на 3 юни 1971 г., изменени с конвенциите за присъединяване към въпросната конвенция и към въпросния протокол на държавите, присъединяващи се към Европейските общности, считано от датата на влизане в сила на настоящата конвенция по отношение на тези територии в съответствие с член 73, параграф 2.

Член 70

1. След влизането ѝ в сила настоящата конвенция ще бъде открита за присъединяване към нея на:
 - а) държавите, които след откриването на настоящата конвенция за подписване станат членки на Европейската асоциация за свободна търговия, в съответствие с условията, предвидени в член 71;
 - б) държави-членки на Европейската общност, които действат от името на определени неевропейски територии, които са част от територията на тази държава-членка или за чиито външни отношения тази държава-членка носи отговорност, в съответствие с условията, предвидени в член 71;
 - в) всяка друга държава в съответствие с условията, предвидени в член 72.
2. Държавите, посочени в параграф 1, които желаят да станат договаряща се страна по настоящата конвенция, подават своята молба до депозитаря. Молбата, включително информацията, посочена в членове 71 и 72, трябва да бъдат придружени от превод на английски и френски език.

Член 71

1. Всяка държава, посочена в член 70, параграф 1, букви а) и б), която желае да стане договаряща се страна по настоящата конвенция:
 - а) съобщава информацията, изисквана за заявяване по настоящата конвенция;
 - б) може да подаде декларации в съответствие с членове I и III от протокол 1.
2. Депозитарят предава всякаква информация, получена в съответствие с параграф 1, до другите договарящи се страни преди депозиране на инструмента за присъединяване от страна на съответната държава.

Член 72

1. Всяка държава, посочена в член 70, параграф 1, буква в), която желае да стане договаряща се страна по настоящата конвенция:
 - а) съобщава информацията, изисквана за заявяване по настоящата конвенция;
 - б) може да подаде декларации в съответствие с членове I и III от протокол 1; и
 - в) предоставя информация на депозитаря относно:
 1. нейната съдебна система, включително информация за назначаването и независимостта на съдиите;
 2. нейното вътрешно законодателство относно гражданското съдопроизводство и изпълнението на съдебните решения; и
 3. нейното частно международно право относно гражданското съдопроизводство.
2. Депозитарят предава всякаква информация, получена в съответствие с параграф 1, до другите договарящи страни, преди да отправи покана до съответната държава да се присъедини в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

3. Без да се засяга параграф 4, депозитарят приканва съответната държава да се присъедини само ако е получил единодушното съгласие на договарящите се страни. Договарящите се страни се стремят да дадат своето съгласие най-късно до една година след поканата на депозитаря.

4. Конвенцията влиза в сила само за взаимоотношения между присъединяващата се държава и договарящите се страни, които не са изразили никакви възражения относно присъединяването преди първия ден от третия месец, следващ депозирането на инструмента за присъединяване.

Член 73

1. Инструментите за присъединяване се депозират при депозитаря.
2. По отношение на присъединяващата се държава, посочена в член 70, конвенцията влиза в сила на първия ден от третия месец, следващ депозирането на инструмента за присъединяване. Считано от този момент, присъединяващата се държава се смята за договаряща се страна по конвенцията.
3. Всяка договаряща се страна може да подаде до депозитаря текст от настоящата конвенция на езика или на езиците на съответната договаряща се страна, който е автентичен, ако така са се споразумели договарящите се страни в съответствие с член 4 от протокол 2.

Член 74

1. Настоящата конвенция се сключва за неограничен период.
2. Всяка договаряща се страна може във всеки момент да денонсира настоящата конвенция чрез изпращане на нотификация до депозитаря.
3. Денонсирането влиза в сила в края на календарната година след изтичане на период от шест месеца, считано от датата на получаване на нотификацията за денонсиране от депозитаря.

Член 75

Към настоящата конвенция е приложено следното:

- протокол 1 относно определени въпроси на компетентността, процедурата и изпълнението,
- протокол 2 относно единното тълкуване на настоящата конвенция и относно постоянния комитет,
- протокол 3 относно прилагането на член 67 от настоящата конвенция,
- приложения I—IV и приложение VII, съдържащи информация, свързана с прилагането на настоящата конвенция,
- приложения V и VI, съдържащи сертификатите, посочени в членове 54, 58 и 57 от настоящата конвенция,
- приложение VIII, съдържащо автентичните езици, посочени в член 79 от настоящата конвенция, и
- приложение IX относно прилагането на член II от протокол 1.

Тези протоколи и приложения представляват неразделна част от настоящата конвенция.

Член 76

Без да се засяга член 77, всяка договаряща се страна може да изиска преразглеждане на настоящата конвенция. За тази цел депозитарят свиква постоянния комитет, предвиден в член 4 от протокол 2.

Член 77

1. Договарящите се страни съобщават на депозитаря текста на разпоредбите от законите, които изменят списъците, посочени в приложения I—IV, както и всякакви заличавания или добавяния в списъка, посочен в приложение VII, и датата на тяхното влизане в сила. Тези сведения, придружени от превод на английски и френски език, се предоставят в рамките на разумен срок преди влизането им в сила. Депозитарят, след консултации с постоянния комитет в съответствие с член 4 от протокол 2, съответно променя въпросните приложения. За тази цел договарящите се страни предоставят превод на промените на техните езици.

2. Всяко изменение на приложения V—VI и VIII—IX от настоящата конвенция се приема от постоянния комитет в съответствие с член 4 от протокол 2.

Член 78

1. Депозитарят нотифицира договарящите се страни за:
 - а) депозирането на всеки инструмент за ратифициране или присъединяване;
 - б) датите на влизане в сила на настоящата конвенция по отношение на договарящите се страни;
 - в) всяка декларация, получена в съответствие с членове I—IV от протокол 1;
 - г) всяко съобщение, направено в съответствие с член 74, параграф 2, член 77, параграф 1 и параграф 4 от протокол 3.
2. Нотификациите се придружават от преводи на английски и френски език.

Член 79

Настоящата конвенция, съставена в един оригинал на езиците, изброени в приложение VIII, като всички текстове са еднакво автентични, се депозира във Федералния архив на Швейцария. Федералният съвет на Швейцария предава заверени копия на всяка договаряща се страна.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА КОЕТО долуподписаните упълномощени представители поставят собственоръчен подпис под настоящата конвенция

Съставено в Лугано на тридесети октомври две хиляди и седма година.

Hecho en Lugano el treinta de octubre de dos mil siete.

V Luganu dne třicátého října dva tisíce sedm.

Udfærdiget i Lugano, den tredivte oktober to tusind og syv.

Geschehen zu Lugano am dreißigsten Oktober zweitausendsieben.

Lugano, kolmekümnes oktoober kaks tuhat seitse

Έγινε στο Λουγκάνο στις τριάντα Οκτωβρίου του έτους δύο χιλιάδες επτά.

Done at Lugano, on the thirtieth day of October in the year two thousand and seven.

Fait à Lugano, le trente octobre deux mille sept.

Arna dhéanamh in Lugano, an tríochadú lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain dhá mhíle a seacht.

Fatto a Lugano, addì trenta ottobre duemilasette

Gerður í Lúganó þrítugasta dag október mánaðar árið tvö þúsund og sjö.

Lugãno, divi tükstoši septitã gada trīsdesmitajã oktobrī.

Priimta Lugane, du tükstanèiai septintais metais spalio trisedėimtà dienà.

Kelt Luganóban, a kétezer-hetedik év október havának harmincadik napján.

Magħmul f'Lugano, fit-tlettax-il jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u seba'.

Gedaan te Lugano, op dertig oktober tweeduizend zeven.

Utferdiget i Lugano den trettiende oktober totusenogsyv.

Sporządzono w Lugano dnia trzydziestego października dwa tysiące siódmego roku

Feito em Lugano, aos trinta dias de Outubro do ano de dois mil e sete

Înceiată la Lugano, la treizeci octombrie anul două mii șapte.

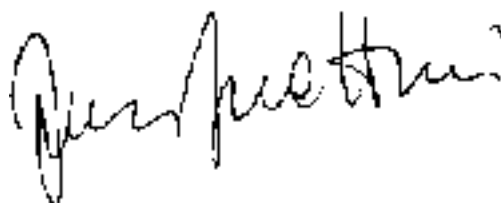
V Lugane tridsiateho októbra dvetisícšedem.

Sestavljeno v Luganu, tridesetega oktobra leta dva tisoč sedem.

Tehty Luganossa kolmantenakymmenentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaseitsemän.

Utfärdad i Lugano den trettionde oktober år tjugohundrasju.

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh
Per la Comunità europea
Europos Kopienas vārdā
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

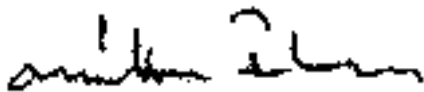
For Kongeriget Danmark

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands

For Kongeriket Norge

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

ПРОТОКОЛ 1**относно определени въпроси на компетентността, производството и изпълнението**

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член I

1. Съдебните и извънсъдебните документи, съставени в една от държавите, обвързани по настоящата конвенция, които трябва да бъдат връчени на лица в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, се предават в съответствие с процедурите, предвидени в конвенциите и споразуменията, които се прилагат между тези държави.
2. Освен ако договарящата се страна, на чиято територия трябва да се осъществи връчването, не възрази чрез декларация до депозитаря, такива документи могат също да бъдат изпратени от съответните служебни лица на държавата, в която документът е съставен направо на съответните служебни лица на тази държава, където адресатът може да бъде открит. В този случай служебното лице на държавата по произход изпраща копие от документа до служебното лице на сезираната държава, което е оправомощено да го прехвърли на адресата. Документът се прехвърля по начина, описан в законодателството на сезираната държава. Прехвърлянето се удостоверява чрез протокол, изпратен направо до служебното лице на държавата по произход.
3. Държавите-членки на Европейската общност, обвързани по Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. или по Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно връчването на съдебни и извънсъдебни документи по граждански и търговски дела, подписано в Брюксел на 19 октомври 2005 г., прилагат в техните взаимоотношения посочения регламент и посоченото споразумение.

Член II

1. Компетентността, определена в член 6, параграф 2 и член 11, по дела за поръчителство или гаранция или в други дела на трета страна, може да се изключи в държавите, обвързани по настоящата конвенция, посочени в приложение IX. Всяко лице с местоживее в друга държава, обвързана по настоящата конвенция, може да бъде съдено в съдилищата на тази държава в съответствие с правилата, посочени в приложение IX.
2. В момента на ратифициране Европейската общност може да декларира, че правилата за компетентност по делата, посочени в член 6, параграф 2 и член 11 може да не се прилагат в някои други държави-членки и да предостави информация за правилата, които се прилагат.
3. Съдебни решения, постановени в други държави, обвързани по настоящата конвенция на основание член 6, параграф 2 или член 11 се признават и изпълняват в държавите, посочени в параграфи 1 и 2, в съответствие с дял III. Правните последици, които съдебни решения, постановени в тези държави, може да имат върху трети страни в резултат на прилагането на параграфи 1 и 2, също се признават в другите държави, обвързани по настоящата конвенция.

Член III

1. Швейцария си запазва правото да декларира след ратифицирането, че няма да прилага следната част от разпоредбата на член 34, параграф 2:

„освен ако ответникът не е успял да започне дело за оспорване на съдебното решение, когато е било възможно да направи това“.

Ако Швейцария декларира това, другите договарящи се страни прилагат същата резерва по отношение на съдебни решения, постановени от съдилищата на Швейцария.

2. По отношение на съдебни решения, постановени в присъединяваща се държава и посочени в член 70, параграф 1, буква в), договарящите се страни могат да си запазят чрез декларация:

- а) правото, посочено в параграф 1; и
- б) правото, посочено в член 39, да проучват по собствена инициатива дали съществуват или не някои от основанията за отказване на признаване и изпълнение на съдебно решение, без с това да се засягат разпоредбите на член 41.

3. Ако дадена договаряща се страна е направила подобна резерва спрямо присъединяваща се държава, както е посочено в параграф 2, тази присъединяваща се държава може чрез декларация да си запази същото право по отношение на съдебните решения, постановени от съдилищата на тази договаряща се страна.

4. С изключение на резервите, посочени в параграф 1, декларациите са валидни в продължение на пет години, като може да се подновяват в края на този период. Договарящата се страна нотифицира за подновяването на декларацията, посочена в параграф 2, не по-късно от шест месеца преди края на този период. Присъединяваща се държава може да поднови своята декларация по параграф 3 само след като е подновила съответната декларация по параграф 2.

Член IV

Декларациите, посочени в настоящия протокол, може да бъдат оттеглени по всяко време чрез нотификация до депозитаря. Нотификацията се придружава от превод на английски и френски език. Договарящите се страни осигуряват преводи на собствените си езици. Всяко такова оттегляне влиза в сила на първия ден от третия месец след нотифицирането.

ПРОТОКОЛ 2**относно еднаквото тълкуване на конвенцията и относно постоянния комитет**

ПРЕАМБЮЛ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД член 75 от настоящата конвенция,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД значителната връзка между настоящата конвенция, Конвенцията от Лугано от 1988 г. и актовете, посочени в член 64, параграф 1 от настоящата конвенция,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Съдът на Европейските общности е компетентен да постановява решения относно тълкуването на разпоредбите на актовете, посочени в член 64, параграф 1 от настоящата конвенция,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че настоящата конвенция става част от правилата на Общността и че поради това Съдът на Европейските общности е компетентен да постановява решения относно тълкуването на разпоредбите на настоящата конвенция по отношение на прилагането от страна на съдилищата на държавите-членки на Европейската общност,

ЗАПОЗНАТИ с решенията, постановени от Съда на Европейските общности относно тълкуването на инструментите, посочени в член 64, параграф 1 от настоящата конвенция, както и с решенията, постановени от съдилищата на договарящите се страни по Конвенцията от Лугано от 1988 г. относно последната, преди момента на подписване на настоящата конвенция,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че едновременната редакция на Конвенцията от Лугано от 1988 г. и на Брюкселската конвенция, която доведе до сключването на изменения текст на посочените конвенции, бе направена предимно въз основа на гореспоменатите решения относно Конвенцията от Лугано от 1988 г. и Брюкселската конвенция от 1968 г.,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че измененият текст на Брюкселската конвенция е включен, след влизането в сила на Договора от Амстердам, в Регламент (ЕО) № 44/2001,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че този изменен текст също е послужил като основа на текста на настоящата конвенция,

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да предотвратят, при пълно зачитане на независимостта на съдилищата, различията в тълкуването и да постигнат колкото се може по-еднаквено тълкуване на разпоредбите на настоящата конвенция и на тези от Регламент (ЕО) № 44/2001, които са трайно възпроизведени в настоящата конвенция, както и на другите актове, посочени в член 64, параграф 1 от настоящата конвенция,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

1. Всеки съд, който прилага и тълкува настоящата конвенция, обръща напълно внимание на принципите, предвидени във всяко значимо решение относно съответната(ите) разпоредба(и) или всяка сходна разпоредба на Конвенцията от Лугано от 1988 г., както и на актовете, посочени в член 64, параграф 1 от настоящата конвенция, постановени от съдилищата на държавите, обвързани по настоящата конвенция, и от Съда на Европейските общности.

2. По отношение на съдилищата на държавите-членки на Европейската общност задължението, предвидено в параграф 1, се прилага, без да се засягат техните задължения във връзка със Съда на Европейските общности, произтичащи от Договора за създаване на Европейската общност или от Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписано в Брюксел на 19 октомври 2005 г.

Член 2

Всяка държава, обвързана по настоящата конвенция, без да е държава-членка на Европейската общност, има право да представи становища по дело или писмени бележки в съответствие с член 23 от Протокола относно статута на Съда на Европейските общности, в случаите, в които съд или правораздавателен орган на държава-членка на Европейската общност сезира Съда на Европейските общности с преюдициален въпрос относно тълкуването на настоящата конвенция или на другите актове, посочени в член 64, параграф 1 от настоящата конвенция.

Член 3

1. Комисията на Европейските общности създава система за обмен на информация относно съответните съдебни решения, постановени съгласно настоящата конвенция, както и съответните съдебни решения, постановени по Конвенцията от Лугано от 1988 г., и актовете, посочени в член 64, параграф 1 от настоящата конвенция. Обществеността трябва да има достъп до системата, която съдържа решения, постановени от националните съдилища последна инстанция и от Съда на Европейските общности, както и решения от особено значение, които са окончателни и са постановени съгласно настоящата конвенция, Конвенцията от Лугано от 1988 г. и актовете, посочени в член 64, параграф 1 от настоящата конвенция. Решенията са класифицирани по категории, като са предоставени резюмета.

Системата включва решения, предадени в Комисията от компетентните органи на държавите, обвързани по настоящата конвенция, както е посочено по-горе, и постановени от съдилищата на тези държави.

2. Подборът на делата от особен интерес за правилното действие на конвенцията ще бъде осъществяван от секретаря на Съда на Европейските общности, който представя избраното прецедентно право на среща на експертите в съответствие с член 5 от настоящия протокол.

3. Докато Европейските общности изградят системата съгласно параграф 1, Съдът на Европейските общности поддържа системата за обмен на информация, създадена съгласно протокол 2 от Конвенцията от Лугано от 1988 г., за решения, постановени съгласно настоящата конвенция или Конвенцията от Лугано от 1988 г.

Член 4

1. Създава се постоянен комитет, който се състои от представители на договарящите се страни.

2. По молба на договаряща се страна депозитарят на конвенцията свиква съвещания на комитета с цел:

- консултиране относно връзката на настоящата конвенция с други международни актове,
- консултиране относно прилагането на член 67, включително планираните присъединявания към споразумения относно специфични области в съответствие с член 67, параграф 1, както и относно законодателните предложения в съответствие с протокол 3,
- обсъждане на присъединяването на нови държави. По-специално, комитетът може да постави на присъединяващите се държави, посочени в член 70, параграф 1, буква в), въпроси относно тяхната съдебна система и прилагането на конвенцията. Комитетът може също да разгледа евентуалните адаптации на конвенцията, необходими за нейното прилагане в присъединяващите се държави,
- приемането на нови автентични езикови варианти съгласно член 73, параграф 3 от настоящата конвенция и необходимите изменения на приложение VIII,
- консултиране относно редактирането на конвенцията съгласно член 76,
- консултиране относно измененията на приложения от I до IV и приложение VII съгласно член 77, параграф 1,

- приемането на изменения на приложения V и VI съгласно член 77, параграф 2,
 - оттеглянето на резерви и декларации, направени от договарящите се страни съгласно протокол 1, и необходимите изменения на приложение IX.
3. Комитетът приема процедурни правила относно функционирането си и начина на взимане на решения. Тези правила трябва да предвиждат възможност за консултиране и взимане на решения чрез писмена процедура.

Член 5

1. Депозитарят може да свика, когато това е необходимо, среща на експерти с цел обмен на възгледи относно действието на конвенцията, и по-специално относно развитието на прецедентното право и новото законодателство, което може да окаже въздействие върху прилагането на конвенцията.
 2. Участниците в срещата трябва да бъдат експерти на договарящите се страни: от държавите, обвързани по настоящата конвенция, от Съда на Европейските общности и от Европейската асоциация за свободна търговия. Срещата е открита за всякакви други експерти, чието присъствие се счита за уместно.
 3. Постоянният комитет, посочен в член 4 от настоящия протокол, може да бъде сезиран по всякакви проблеми, произтичащи от действието на настоящата конвенция, с цел предприемане на по-нататъшни действия.
-

ПРОТОКОЛ 3**относно прилагането на член 67 от настоящата конвенция**

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

1. За целите на конвенцията разпоредбите, които определят компетентността или признаването или изпълнението на съдебни решения, постановени в специфични области и които се съдържат или ще се съдържат в актове на институциите на Европейските общности, следва да се разбират по същия начин както споразуменията, посочени в член 67, параграф 1.
 2. Ако една от договарящите се страни е на мнение, че разпоредба, която се съдържа в предложение за акт на институциите на Европейските общности, е несъвместима с настоящата конвенция, договарящите се страни следва своевременно да обсъдят изменение на конвенцията съгласно член 76, без да се засяга процедурата, установена в протокол 2.
 3. В случай че договаряща се страна или няколко страни съвместно включат някои или всички разпоредби, които се съдържат в актове на институциите на Европейската общност, посочени в параграф 1, в националното(ите) си законодателство(а), тези разпоредби на националното законодателство ще се разглеждат по същия начин, както споразуменията, посочени в член 67, параграф 1.
 4. Договарящите се страни съобщават на депозитаря текста на разпоредбите, посочени в параграф 3. Съобщенията се придружават от превод на английски и френски език.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Правилата за компетентност, посочени в член 3, параграф 2 и член 4, параграф 2 от конвенцията, са следните:

- в Белгия: членове 5—14 от Закона от 16 юли 2004 г. относно международното частно право,
- в България: член 4, параграф 1 от Кодекса относно международното частно право,
- в Чешката република: член 86 от Акт № 99/1963 Coll., Граждански процесуален кодекс (*občanský soudní řád*), изменен,
- в Дания: член 246, параграфи 2 и 3 от Закона за съдебната власт (*Lov om rettsens pleje*),
- в Германия: член 23 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozeßordnung*),
- в Естония: параграф 86 от Гражданския процесуален кодекс (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),
- в Гърция: член 40 от Гражданския процесуален кодекс (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),
- във Франция: членове 14 и 15 от Гражданския кодекс (*Code civil*),
- в Исландия: член 32, параграф 4 от Гражданския процесуален закон (*Lög um meðferð einkamála nr. 91/1991*),
- в Ирландия: правилата, които позволяват компетентността да се основава на документа за образуване на производството след връчването му на ответника по време на неговото временно пребиваване в Ирландия,
- в Италия: членове 3 и 4 от акт 218 от 31 май 1995 г.,
- в Кипър: раздел 21, параграф 2 от Закон за съдилищата № 14 от 1960 г., изменен,
- в Латвия: раздел 27 и параграфи 3, 5, 6, и 9 от раздел 28 от Гражданския процесуален закон (*Civilprocesa likums*),
- в Литва: член 31 от Гражданския процесуален кодекс (*Civilinio proceso kodeksas*),
- в Люксембург: членове 14 и 15 от Гражданския кодекс (*Code civil*),
- в Унгария: член 57 от Наредба закон № 13 от 1979 г. относно международното частно право (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),
- в Малта: членове 742, 743 и 744 от Гражданския процесуален и функционален кодекс — глава 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili — Kap. 12*) и член 549 от Търговския кодекс — глава 13 (*Kodiċi tal-kummerċ — Kap. 13*),
- в Норвегия: раздел 4—3, параграф 2, второ изречение от Закона за разглеждане и решаване на дела (*tvisteloven*),
- в Австрия: член 99 от Закона за компетентността на съдилищата (*Jurisdiktionsnorm*),
- в Полша: членове 1103 и 1110 от Гражданския процесуален кодекс (*Kodeks postępowania cywilnego*), доколкото те определят компетентност на основание местоживее на ответника в Полша, право на собственост на ответника върху недвижим имот, намиращ се в Полша, въз основа на правото му да има вещни права върху недвижими имоти в Полша, както и поради това, че предметът на спора се намира в Полша или че една от страните е полски гражданин,
- в Португалия: член 65 и член 65А от Гражданския процесуален кодекс (*Código de Processo Civil*) и член 11 от Трудовия процесуален кодекс (*Código de Processo de Trabalho*),
- в Румъния: членове 148—157 от Закон № 105/1992 относно международночастноправните отношения,

- в Словения: член 48, параграф 2 от Закона за международното частно право и производство (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) във връзка с член 47, параграф 2 от Гражданско процесуалния закон (*Zakon o pravdnem postopku*) и член 58 от Закона за международното частно право и производство (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) във връзка с член 59 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*),
 - в Словакия: членове от 37 до 37е от Акт № 97/1963 относно Закона за международното частно право и процедурния правилник, свързан с него,
 - в Швейцария: *le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro* по смисъла на член 4 от *loi fédérale sur le droit international privé/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato*,
 - във Финландия: глава 10, раздел 1, първи параграф, второ, трето и четвърто изречение от Кодекса за съдебно производство (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),
 - в Швеция: глава 10, раздел 3, първи параграф, първо изречение от Кодекса за съдебно производство (*rättegångsbalken*),
 - в Обединеното кралство:

правилата, които позволяват компетентността да се основава на:
 - а) документа за образуване на производството след връчването му на ответника по време на неговото временно пребиваване в Обединеното кралство, или
 - б) наличието в рамките на Обединеното кралство на имот, собственост на ответника, или
 - в) конфискация от ищеца на имот, разположен в Обединеното кралство.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Съдилищата или компетентните органи, пред които може да се представи молбата, посочена в член 39 от конвенцията, са следните:

- в Белгия: *tribunal de première instance* или *rechtbank van eerste aanleg* или *erstinstanzliches Gericht*,
- в България: Софийски градски съд,
- в Чешката република: *okresní soud* или *soudní exekutor*,
- в Дания: *byret*,
- в Германия:
 - а) съдията — председател на състав на *Landgericht*,
 - б) нотариус в производство за обявяване на изпълнението на автентичен инструмент,
- в Естония: *maakohus* (окръжния съд),
- в Гърция: *Μονομελές Πρωτοδικείο*,
- в Испания: *Juzgado de Primera Instancia*,
- във Франция:
 - а) *greffier en chef du tribunal de grande instance*;
 - б) *président de la chambre départementale des notaires* в случай на прилагане на декларация за изпълнимост на нотариален автентичен инструмент;
- в Ирландия: *High Court*,
- в Исландия: *héraðsdómur*,
- в Италия: *corte d'appello*,
- в Кипър: *Επαρχιακό Δικαστήριο* или в случай на решение по дела за издръжка: *Οικογενειακό Δικαστήριο*,
- в Латвия: *rajona (pilsētas) tiesa*,
- в Литва: *Lietuvos apeliacinis teismas*,
- в Люксембург: съдията — председател на *tribunal d'arrondissement*,
- в Унгария: *megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*, а в Будапеща: *Budai Központi Kerületi Bíróság*,
- в Малта: *Prim' Awla tal-Qorti Ċivili* или *Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-gurisdizzjoni superjuri ta' għha*, или в случай на решение по дело за издръжка: *Registatur tal-Qorti*, препратени от *Ministru responsabbli għall-Gustizzja*,
- в Нидерландия: *voorzieningenrechter van de rechtbank*,
- в Норвегия: *tingrett*,
- в Австрия: *Bezirksgericht*,
- в Полша: *sąd okręgowy*,

- в Португалия: *Tribunal de Comarca*,
 - в Румъния: *Tribunal*,
 - в Словения: *okrožno sodišče*,
 - в Словакия: *okresný súd*,
 - в Швейцария:
 - а) що се отнася до съдебни решения, които постановяват изплащането на парична сума: *juge de la mainlevée/Rechtsöffnungsrichter/giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione*, в рамките на производството по членове 80 и 81 от *loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite*; *Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs/legge federale sulla esecuzione e sul fallimento*
 - б) що се отнася до изпълнение, различно от изплащането на парична сума: *juge cantonal d'exequatur compétent/zuständiger kantonaler Vollstreckungsrichter/giudice cantonale competente a pronunciare l'exequatur*,
 - във Финландия: *käräjäoikeus/tingsrätt*,
 - в Швеция: *Svea hovrätt*,
 - в Обединеното кралство:
 - а) в Англия и Уелс: *High Court of Justice* или в случай на решение по дела за издръжка: *Magistrates' Court*, препратени от държавния секретар;
 - б) в Шотландия: *Court of Session* или в случай на решение по дела за издръжка: *Sheriff Court*, препратени от държавния секретар;
 - в) в Северна Ирландия: *High Court of Justice* или в случай на решение по дела за издръжка: *Magistrates' Court*, препратени от държавния секретар;
 - г) в Гибралтар: *Supreme Court of Gibraltar* или в случай на решение по дела за издръжка: *Magistrates' Court*, препратени от главния прокурор на Гибралтар.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Съдилищата, пред които може да се завеждат жалбите, посочени в член 43, параграф 2 от конвенцията, са следните:

- в Белгия:
 - а) що се отнася до жалба на ответника: *tribunal de première instance* или *rechtbank van eerste aanleg*, или *erstinstanzliches Gericht*;
 - б) що се отнася до жалба на ищеца: *cour d'appel* или *hof van beroep*,
- в България: Апелативен съд — гр. София,
- в Чешката република: апелативния съд чрез окръжния съд,
- в Дания: *landsret*,
- във Федерална република Германия: *Oberlandesgericht*,
- в Естония: *ringkonnakohtus*,
- в Гърция: *Εφετείο*,
- в Испания: *Juzgado de Primera Instancia*, който е отговорен за постановяването на решението, което на свой ред може да бъде обжалвано пред *Audiencia Provincial*,
- във Франция:
 - а) *cour d'appel* по решения, допускащи прилагането;
 - б) съдията — председател на *tribunal de grande instance*, по решения, с които се отказва прилагането,
- в Ирландия: *High Court*,
- в Исландия: *héraðsdómur*,
- в Италия: *corte d'appello*,
- в Кипър: *Επαρχιακό Δικαστήριο* или в случай на решение по дела за издръжка: *Οικογενειακό Δικαστήριο*,
- в Латвия: *Apgabaltiesa* чрез *rajona (pilsētas) tiesa*,
- в Литва: *Lietuvos apeliacinis teismas*,
- в Люксембург: *Cour supérieure de Justice* в качеството му на апелативен съд по граждански дела,
- в Унгария: районният съд, разположен в седалището на окръжния съд (в Будапеща: Централен районен съд на Буда); решение по жалбата се постановява от окръжния съд (в Будапеща: Столичен съд),
- в Малта: *Qorti ta' l-Appell* в съответствие с процедурата, предвидена за жалби в *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili* — Kap.12 или в случай на решение за издръжка, от *ċitazzjoni* пред *Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Magistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*,
- в Нидерландия: *rechtbank*,

- в Норвегия: *lagmannsrett*,
 - в Австрия: *Landesgericht* чрез *Bezirksgericht*,
 - в Полша: *sąd apelacyjny* чрез *sąd okręgowy*,
 - в Португалия: *Tribunal da Relação* е компетентният съд. По силата на действащото национално законодателство жалбите се подават под формата на иск, подаден пред съда, постановил решението, което се обжалва,
 - в Румъния: *Curte de Apel*,
 - в Словения: *okrožno sodišče*,
 - в Словакия: апелативният съд чрез окръжния съд, чието решение се обжалва,
 - в Швейцария: *tribunal cantonal/Kantonsgericht/tribunale cantonale*,
 - във Финландия: *hovioikeus/hovrätt*,
 - в Швеция: *Svea hovrätt*,
 - в Обединеното кралство:
 - а) в Англия и Уелс: *High Court of Justice* или в случай на решение по дела за издръжка: *Magistrates' Court*;
 - б) в Шотландия: *Court of Session* или в случай на решение по дела за издръжка: *Sheriff Court*;
 - в) в Северна Ирландия: *High Court of Justice* или в случай на решение по дела за издръжка: *Magistrates' Court*;
 - г) в Гибралтар: *Supreme Court of Gibraltar* или в случай на решение по дела за издръжка: *Magistrates' Court*.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Жалбите, които могат да се подадат съобразно член 44 от конвенцията, са следните:

- в Белгия: Гърция, Испания, Италия, Люксембург, Нидерландия и Франция: касационна жалба,
- в България: обжалване пред Върховния касационен съд,
- в Чешката република: *dovolání* и *žaloba pro zmatečnost*,
- в Дания: жалба до *højesteret*, с позволенията на *Procesbevillingsnævnet*,
- във Федерална република Германия: *Rechtsbeschwerde*,
- в Естония: *kassatsioonikaebus*,
- в Ирландия: жалба поради неспазване на закона пред *Supreme Court*,
- в Испания: жалба пред *Hæstiréttur*,
- в Кипър: жалба пред Върховния съд,
- в Латвия: жалба пред *Augstākās tiesas Senāts* чрез *Apgabaltiesa*,
- в Литва: жалба пред *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*,
- в Унгария: *felülvizsgálati kérelem*,
- в Малта: не съществува право на следващо обжалване; в случай на решение по дела за издръжка: *Qorti ta' l-Appell* в съответствие с процедурата за жалби, предвидена в *kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili* — Kap. 12,
- в Норвегия: жалба пред *Høyesterett*,
- в Австрия: *Revisionsrekurs*,
- в Полша: *skarga kasacyjna*,
- в Португалия: жалба поради неспазване на закона,
- в Румъния: *contestație în anulare* или *revizuire*,
- в Словения: жалба пред *Vrhovno sodišče Republike Slovenije*,
- в Словакия: *dovolanie*,
- в Швейцария: *recours devant le Tribunal fédéral*/*Beschwerde beim Bundesgericht*/*ricorso davanti al Tribunale federale*,
- във Финландия: жалба пред *korkein oikeus/högsta domstolen*,
- в Швеция: жалба пред *Högsta domstolen*,
- в Обединеното кралство: еднократна следваща жалба поради неспазване на закона.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Сертификат за съдебни решения и съдебни спогодби, посочени в членове 54 и 58 от Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

1. Държава по произход
2. Съд или компетентен орган, който издава сертификата
 - 2.1. Име
 - 2.2. Адрес
 - 2.3. Тел./факс/електронна поща
3. Съд, който е постановил съдебното решение/одобрил съдебната спогодба (*)
 - 3.1. Вид съд
 - 3.2. Местоположение на съда
4. Съдебно решение/съдебна спогодба (*)
 - 4.1. Дата
 - 4.2. Референтен номер
 - 4.3. Страни по съдебното решение/съдебната спогодба (*)
 - 4.3.1. Име(на) на ищеца(ците)
 - 4.3.2. Име(на) на ответника(ниците)
 - 4.3.3. Име(на) на друга(и) страна(и), ако има такава(ива)
 - 4.4. Дата на валидност на документа, установяващ процедурите за произнасяне на съдебното решение, в случай че не е посочена
 - 4.5. Текст на съдебното решение/съдебната спогодба (*), както е приложен към настоящия сертификат
5. Имена на страните, на които е предоставена правна помощ

Съдебното решение/съдебната спогодба (*) е приложимо(а) в държавата-членка по произход (членове 38 и 58 от конвенцията) срещу:

Име:

Съставено в ... на ...

Подпис и/или печат ...

(*) Ненужното се зачерква.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Сертификат относно автентичните инструменти, посочени в член 57, параграф 4 от Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

1. Държава по произход
2. Съд или компетентен орган, който издава сертификата
 - 2.1. Име
 - 2.2. Адрес
 - 2.3. Тел./факс/електронна поща
3. Орган, който е дал автентичност на инструмента
 - 3.1. Орган, участващ в съставянето на автентичния инструмент (ако е приложимо)
 - 3.1.1. Наименование и функции на органа
 - 3.1.2. Местоположение на органа
 - 3.2. Орган, който е регистрирал автентичния инструмент (ако е приложимо)
 - 3.2.1. Вид орган
 - 3.2.2. Местоположение на органа
4. Автентичен инструмент
 - 4.1. Описание на инструмента
 - 4.2. Дата
 - 4.2.1. на която е съставен инструментът
 - 4.2.2. ако са различни: на която е регистриран инструментът
 - 4.3. Референтен номер
 - 4.4. Страни по инструмента
 - 4.4.1. Име на кредитора
 - 4.4.2. Име на длъжника
5. Текст на подлежащото на изпълнение задължение, както е приложено към настоящия сертификат.

Автентичният инструмент подлежи на изпълнение срещу длъжника в държавата по произход (член 57, параграф 1 от конвенцията)

Съставено в ... дата ...

Подпис и/или печат

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Конвенциите, които се заменят съгласно член 65 от настоящата конвенция, са следните:

- Договорът между Конфедерация Швейцария и Испания относно взаимното изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписан в Мадрид на 19 ноември 1896 г.,
 - Конвенцията между Чехословашката република и Конфедерация Швейцария относно признаването и изпълнението на съдебни решения, заедно с допълнителен протокол, подписана в Берн на 21 декември 1926 г.,
 - Конвенцията между Конфедерация Швейцария и Германския Райх относно признаването и изпълнението на съдебни и арбитражни решения, подписана в Берн на 2 ноември 1929 г.,
 - Конвенцията между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция относно признаването и изпълнението на съдебни решения, подписана в Копенхаген на 16 март 1932 г.,
 - Конвенцията между Конфедерация Швейцария и Италия относно признаването и изпълнението на съдебни решения, подписана в Рим на 3 януари 1933 г.,
 - Конвенцията между Швеция и Конфедерация Швейцария относно признаването и изпълнението на съдебни и арбитражни решения, подписана в Стокхолм на 15 януари 1936 г.,
 - Конвенцията между Конфедерация Швейцария и Белгия относно признаването и изпълнението на съдебни и арбитражни решения, подписана в Берн на 29 април 1959 г.,
 - Конвенцията между Австрия и Конфедерация Швейцария относно признаването и изпълнението на съдебни решения, подписана в Берн на 16 декември 1960 г.,
 - Конвенцията между Норвегия и Обединеното кралство, която предвижда реципрочно признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански дела, подписана в Лондон на 12 юни 1961 г.,
 - Конвенцията между Норвегия и Федерална република Германия относно признаването и изпълнението на съдебни решения и подлежащи на изпълнение документи по граждански и търговски дела, подписана в Осло на 17 юни 1977 г.,
 - Конвенцията между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция относно признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана в Копенхаген на 11 октомври 1977 г., и
 - Конвенцията между Норвегия и Австрия относно признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана във Виена на 21 май 1984 г.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Езиците, посочени в член 79 от настоящата конвенция са: английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, исландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, норвежки, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки и шведски.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

Държавите и правилата, посочени в член II от протокол 1, са следните:

- Германия: членове 68, 72, 73 и 74 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozeßordnung*) относно призоваването на трети страни,
- Австрия: член 21 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozeßordnung*) относно призоваването на трети страни,
- Унгария: членове от 58 до 60 от Гражданския процесуален кодекс (*Polgári perrendtartás*) относно призоваването на трети страни,
- Швейцария, по отношение на тези кантони, чийто приложим граждански процесуален кодекс не предвижда компетентността, посочена в член 6, параграф 2 и член 11 от настоящата конвенция: съответните разпоредби относно призоваването на трети страни (*litis denuntiatio*) от приложимия граждански процесуален кодекс.

ПОПРАВКИ

Протокол за поправка на Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Лугано на 30 октомври 2007 г.

(Официален вестник на Европейския съюз L 339 от 21 декември 2007 г.)

Настоящата поправка беше направена с протокол за поправка, подписан в Берн на 24 март 2009 г., чийто депозитар е Федералният департамент на външните работи на Конфедерация Швейцария.

На страница 37 в приложение IV четиринадесетото тире

вместо: „— в Норвегия: жалба пред Nøyesteretts Ankeutvalg или Nøyesterett,“

да се чете: „— в Норвегия: жалба пред Nøyesterett,“.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2009 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 000 EUR за годишен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за месечен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	700 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	70 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	40 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L+C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	500 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	360 EUR за годишен абонамент (= 30 EUR за месечен абонамент)
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език (езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

(*) Цена на отделен брой: до 32 страници: 6 EUR
от 33 до 64 страници: 12 EUR
над 64 страници: цена, фиксирана според случая

Абонамент за Официален вестник на Европейския съюз, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на Официален вестник на Европейския съюз имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в Официален вестник на Европейския съюз.

Продажби и абонаменти

Платените издания на Службата за публикации могат да бъдат закупени от всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с Официален вестник на Европейския съюз и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

